

קיצור הדף היומי

יום שישי, כ"ט באדר ב' תשפ"ב

יבמות • כה

פסק ההלכה

והלכתא כרב: בקול שפסק, והלכתא כרבי בקול שלא פוסק.
קול שאינו פוסק לאביי מאם: הוא יום וחצי,
א. וכשלא פסק בנתיים לא מחמת יראה, ב. ורק כשאין לו אויבים.

תנן התם: המוציא אשתו משום שם רע - לא יחזיר.

שאל רבר"ה: **כנס, מהו שיוציא?**

א"ל רבר"ה, תנינא: הנטען על א"א והוציאה מעצמו בלי עדים,
אף שכנס - יוציא! ואף שכאן בעל ואין גנאי ושם בועל וגנאי,
מ"מ בשניהם אסרו כיון שהוצאה או הכניסה מחזקים הקול - ויוציא!
ודחינו: **שבנטען** חיזק הקול כשכונסה, אבל במוציא גילה שאיננו.

המביא גט ממדינת הים, ואמר כפ"נ וכפ"נ - לא ישא אשתו,
מת, הרגתיו, הרגנוהו - לא ישא אשתו,
ר' יהודה: הרגתיו - לא תנשא כלל, הרגנוהו - תנשא לאחר.

משמע כשמביא מא"י שלא נסמכים עליו - ישא אשתו,
ואף שב'מת' לא ישא אף שנסמכים אשה דדייקא - אין 'כתב מוכיח'.

הרגתיו, לא ישא אשתו.

משמע שלאחר תנשא אף שרשע, [שזהו טעמו של ר"י שלא תינשא],
ויקשה מריו"ס: פלוני רבעני לרצוני לא נאמן 'אל תשת.. רשע.. עד',
וארמ"נ: גזלן **דדבריהם** כשר לעדות אשה - הא גזלן דד"ת פסול!
א. רמ"נ: רבנן כרבא ש'אין אדם משים עצמו רשע' וחולק על ריו"ס.
ב. ריו"ס: רבנן לא כרמ"נ אלא 'גזלן דד"ת כשר לעדות אשה'.

ר' יהודה: הרגתיו - לא תנשא כלל, הרגנוהו - תנשא לאחר.

הטעם: '**הרגנוהו**' - שאומר 'אני הייתי עם הורגיו' ולא הרגתי.
וכדתניא: שלסטים יצא ליהרג ואמר אמרו לאשת שב"כ אני הרגתי
בעלה - והשיאוה, וא"ל ר"י: **שם אמר 'אני הייתי עם הורגיו'**.

החכם שאסר אשה בנדר על בעלה - לא ישאנה,
מיאנה או חלצה בפניו - ישאנה, מפני שהוא כ"ד.

בנדר. מדובר ביחיד מומחה היכול להתיר, דבשלשה ישאנה דבי"ד.

מיאנה או חלצה בפניו - ישאנה, מפני שהוא כ"ד.

ובאמת גם שנים לא חשודים, כדתניא בשנים חתומים על שטר מכירה,
אלא נקט 'ב"ד' לאפוקי ממ"ד 'מיאון בפני שנים'.

איבעיא: כנס, מהו שיוציא?

ר"כ: מוציא, ר"א: אינו מוציא וכן תני ר"ז.

ומוכיח שלא מוציא: הנטען על שפחה.. אם כנס אין מוציא,
- שברננה לא מוציאים א"כ יש כיעור כא"א שהוציאה בעלה.

להנצחה

[לינק להצטרפות](#)